नीतिवेदिनां नीतियास्त्रज्ञानां चयादिभि-स्तिवर्गः। अन्येषान्तु धर्माकामार्थैः पूर्वस्ताः। भ्रष्टवर्गस्यापचयः चयः। तस्यैवोपचयो हिंदिः। तस्य नोपचयो नापापचयः स्थानम्। अष्टवर्गी

"क्षविर्ञ्जणिकपयो दुर्गं सेतुकुद्धरवस्वनम्। कन्याकरवलादानं सैन्यानाञ्च निवेशनम्॥ चष्टवर्गः स्नृतो राज्ञामिति—

इति भरतः॥ *॥ साइत्यम् । चवकामः। स्थितिः। इति मेदिनी।

(यथा, सनु: । ६ । २२ । "स्थानासनाभ्यां विहरित् सवनेष्पयत्रपः॥") सिवविशः। इति हैमचन्द्रः॥ वसतिः। इति चतुर्धनाग्छे हेमचन्द्रः॥ यथाइ कसित्। ''स्थानं प्रधानं न बलं प्रधानं

खानिस्थतः कापुरुषोऽपि सिंहः॥") ग्रत्यसन्धिः। इति विकार्ण्योषः॥ भाजनम्। इति इलायुधः ॥ निकटम् । यथा,-"त्वमत्र क्रांत्रवास्थाने कथयामासुरीखर। सर्वे धनीदयो देवा धनीधनीस्य साचिषः॥" इति ब्रह्मवैवर्त्ते गणपतिखण्डे। १५।१६॥

ग्रिपि च। "एते ह्यपत्यास्तस्यर्षे धारयन्ति चराचरम्। पुरा सङ्गनकः सिद्धस्तत्स्थाने इति मे श्रुतम्॥"

इति वामने ३० प्रध्याय:॥॥॥

खधर्मानुष्ठायिनां यसम्यग्वत्तिं नाच्च स्थान-विशेषप्राप्तियंथा,-

''वर्णानामाश्रमाणाञ्च सम्यन्धमानिपालिनाम् ग्रसम्यवित्तनां लोकान् ब्रह्मा चक्रे यथा चयत् प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम् चित्रयाणां तथा चैन्द्रं संग्रामेष्वनुवित्तं नाम्॥ वैग्यानां मारतं खानं खधमीमनुवर्त्ति नाम्। गान्धर्वं शूद्रजातीनां परिचर्यानुकारिणाम्॥ ब्रष्टाशीतिसहस्राणां यतीनामूर्द्धरतसाम्। सातं तेषान्तु यत् स्थानं तदेव गुक्वासिनाम् ॥ सप्तर्वीणाच यत् स्थाणं स्मृतं तदत् वनौ-

प्राजापत्यं ग्रह्मानां ग्रहभमानुवर्त्ति नाम्॥ न्यासिनान्तु परं ब्रह्म योगिनाम्सतं स्नतम्। यकान्तवासिनां ब्रह्मध्यायिनां परमं पदम्॥ तामिस्रमस्वतामिसं महारीरवरीरवम्। असिपत्रवनं घोरं कालपनमवीचिमत्॥ वेदस्य निन्दकानान्तु यज्ञव्याघातकारिणाम्। खानमेतसमाखातं स्वधमीविनिवर्त्तिंनाम्॥"

इति विद्विपुराणे सर्गक्यननामाध्यायः॥ स्थानकं, क्ली,स्थानामिव। कन्। स्थाने कं जलं यते ति वा।) श्रालवालम्। इति हेमचन्द्रः॥ नगरम्। फोनम्। इति केचित्॥ (स्थानमेव। खार्थे जन्। स्थानशब्दार्थोऽपात्र। यथा,महा-भारते।१३।२६।८४।

तत् खानकं ब्राह्मामभीसमाने -र्गंड्रा सदैवालवग्रेह्पास्त्रा ॥")

खानचञ्चना, स्ती,(खाने चञ्चना ।)वर्षरीहचः द्रति ग्रब्दचन्द्रिका॥ खानच्तः, ति,(खानात् चृतः।) खानभ्रष्टः। यथा, गार्ड ११। ७१। "शानिश्चतस्य पद्मस्य मित्री वक्षभास्करी। खानचुरतस्य तस्यैव लोदगोषणकारकी॥" खानपालः, पुं, खानं पः लयति यः। (स्थान + पालि + अण ।) स्थानरचनः। (यथा, याज-वल्को । २ । १७६ । "ग्री ल्विक: स्थानपालै र्वा नष्टापद्वतमाद्वतम्

प्रजीक संवसरात खामी हरेत परती ऌपः॥" ह्यानभ्रष्टः, ति, (स्थानात् भ्रष्टः।) पद्चातः।

"स्थानस्थितानि पूज्यन्ते पूज्यन्ते च पदस्थिताः खानभ्रष्टा न पुच्चन्ते केशा दन्ता नखा नराः॥ इति गार्डे। ११५। ०३।

खानाध्यत्तः, पुं, (खानस्य चध्यत्तः ।) खान-रचकः। तत्पर्यायः। स्थानिकः २। इति

स्थानिकः, पुं, (स्थानमस्येति । ठन् ।) स्थाना-

ध्यतः। इति हेमचन्द्रः॥ खानी, [न] व्रि. खानविशिष्टः। खानं विद्यते-इस्य इत्यर्थे इन्प्रत्ययेन निष्पत्रः। यथा, स्थानिवदादेश:। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ खानीयं, ली. (खानाय द्वितमिति। खान + छः) नगरम्। इत्यमरः। २। २। १॥ स्थानसम्ब-न्धिनि, वि॥

खानें, व्य, योग्यम । (यथा, रघु: । ५ १६।

'खाने भवानेकनराधिपः स-निकञ्चनत्वं मखजं व्यनिता॥") कारणार्थः । साद्वस्यम् । सत्यम् । इति शब्द-रतावली॥

खापकः, त्रि, (खापयतीति। खा+णिच्+ ग्वुल्।)स्थापनकत्ती। ञान्तस्थाधातीर्णं कप्रत्य-येन निष्पन्न:॥

खापत्यः, पुं, (खपतिरेव। खपति + खज्।) चन्तःपुररचकः। इत्यमरः ।२।८।८॥ स्थपते-

खापनं क्ली, (खा + णिच् + ख्युट्।) रोपणम्। पुं सवनम् । इति मेदिनी ॥ समाधि: । इति विम्बः॥ (पादादिपिग्डीकरणम्। इति स्रोधर-स्वामी ॥ यथा, भागवते। १०। ४४। ५। "उद्यापनैक्त्रयनैयालनै: स्थापनै रिप। परसरं जिगीषन्तावपचक्रतुरासनः॥"

खापना, स्त्री, (स्वा+णिच्+युच्+टाप्।) स्थापनम् निवेशनम्। (यथा, महाभारते। 1851 3251 481

"खापना व समइती लया देव प्रवर्त्तिता॥" विचाराङ्गविश्रेष:। तद्यथा,—

"षय खापना। खापना नाम तस्या एव प्रतिज्ञाया हेतुभिद्ंष्टःन्तोपनयनिगमैः स्थापना पूर्वें हि प्रतिज्ञा पश्चात् स्थापना किंद्यप्रति-

जात' स्थापयिचाति यथा नित्यः पुरुष इति प्रतिज्ञः हेत्रक्षतकत्वात् इति । दृष्टान्तः यथा, बक्तत्वमाकाणं तच नित्यम् । उपनयो यथा, चाक्ततकमाकाग्रन्तथा पुरुषः। निगमनन्तसा-बित्यइति।"इति चरके विमानस्थाने प्रधाये॥ खापनी, स्ती,(खाप्यतेऽनयेति। खाः+ विच् + खुट्। ङीप्।) पाठा। इति मेदिनी समरस। 3 18 158 11

खापित', वि, (स्था + णिच् + त्री:)) निश्चितम्। न्यस्तम्। इति मेदिनी ॥ (यथा,देवीभागवते। 2161831

"मण्मिन्त्रधराः शूराः स्थापितास्तव रचणे॥") खाम, [न] ली, (तिष्ठत्यनेनिति। खा+सर्व-धातुभ्यो मनिन्।" उचा॰ ४। १४४। इति मनिन्।)सामर्थम्। इत्यमरः। २। ८।१०२॥ (नाद:। यथा, महाभारते। १। १३१। २४। "ग्रावस्येवास्य यत् स्थाम नदतः प्रदिशो गतम्। श्राखत्यामेव बालोऽयं तस्मात्रास्त्रा भविष्यति॥" खायिभाव:, पं, (खायी भाव:!)रसस्य विधा-भावान्तर्गतभावविश्रेषः। यथा,---"मञ्जारिणः प्रधानानि देवादिविषया रतिः। उद्दुदमात्रः स्थायी च भाव इत्यभिधीयते॥ न भावहीनोऽस्ति रसो न भावो रसवर्ज्जितः। परस्परक्षता सिंहरनयो रसभावयो:॥" इत्यत्तदिशा परमालोचनया परमविश्रान्ति-

खानेन रसेन सहैव वर्तमाना प्रिप राजा-नगतविचारप्रवत्तभ्रत्यवत् भाषाततो यत्र प्राधान्येनाभिव्यक्ता व्यभिचारिषः देवस्निग्र-न्यादिविषया रतिः उद्व द्वमात्राविभवादिभि-रपरिप्रष्टतया रसतामनापाद्यमानाञ्च स्थायिनो भावा भावग्रव्दवाचाः। उद्दुबमात्रखायोभावो

"इरस्तु किञ्चित् परिच्चत्य भैर्या चन्द्रोदयारका दवास्वरागिः। उमामुखे विम्बफलाधरीष्ठे व्यापारयामास विसोचनानि ॥" श्रव पार्व्वतीविषया भगवती रतिः। इति साहित्यदर्पेषे रसभावादिनिक्पणी नाम ३ परिच्छेटः॥

खायी, [न] पुं, (तिष्ठतीति । खा + विनि:।) भावभेदः। यथा,--

"स्थायिसात्त्विकसञ्चारिप्रभेदै: स्याद्रति: पुन:॥" इति हेमचन्द्रः॥

(यथा, साहित्यदर्पेषे । ३ । २०५ - २०७ । "चविरुद्धा विरुद्धा वा यं तिरीधातुमचसाः। पाखादाद्वरकन्दोऽसी भावःखायोति समातः॥ यद्त्राम्।

सक्स्वहत्ता भावानामन्यवामनुगामुकः। न तिरोधीयते खायो तेरसी पुष्यते परम्॥ तइ दानाह।

रतिर्द्वासय शोक्य क्रोधोत्साही भयं तथा। जुगुषा विस्मयसे खमष्टी प्रोताः ममोऽपि च ध